

M A G

Mindennapok Gárdonyiban

V. évf. 9-10. szám

2011. május-június

www.gardonyi.eger-sulinet.hu/iskolaújság

“Köszönjük, igazgatónő!”

M Á J U S

2-24. Írásbeli vizsgák közép és emeltszinten.

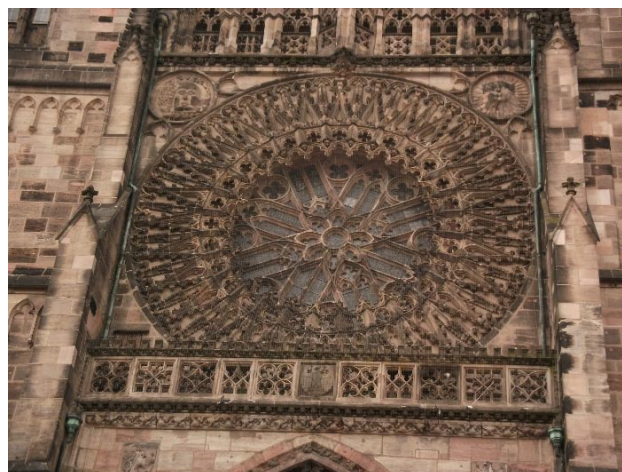
Íme, ez is eljött. A végzősök már nagyon várták e napot. Kívánjuk, hogy a feladatok könnyűek legyenek, s sok jó jegyet tudjanak szerezni az írásbeli, majd a szóbeli vizsgákon.

12-15. Német földön - Részletek Bisztriczki tanár úr széljegyzeteiből

Csütörtök. 01.00 – Indulás Egerből busszal. ... fáradtan ébredtünk. ... elkezdtek a csütörtöki énekkart. (Ilyen gyorsan még nem énekelt soha a kórus... ..100-zal) Kóruspróba után folytattuk az örömeleklést, amit néha egy Gru, vagy egy Aranyhaj szakított meg.

Nürnberg: A Szent Lőrinc templomot viszont meglátogattuk, ahol rendeztünk egy spontán koncertet. Műsoron szerepelt a Signore delle cime. Nagy meglepetést okoztunk vele egy német házaspárnak, akik tudatták velünk, hogy ez a kórusmű az ő régiójukban született. Este 8 óra körül érkeztünk meg Olpéba. Az énekkar kénytelen volt felbomlani. ... A kórusomat nem is láttam másnap reggelig. (Nehéz volt, de túléltem).

Események

Péntek. Reggeli a panzióban (terülj-terülj asztalkám). 09:00 körül viszontláttam a kóruskámát. Az olpei Szent Ferenc Gimnázium „aulájában” találkoztunk. Az ünnepséggel kapcsolatos tudnivalókat megbeszéltem Herr Schneiderrel. (magyarázat: Herr Schneider=énektanár)

A díszterem akusztikája nagyon jó volt. A színpadot kicsit át kellett rendeznünk, és ki kellett találnom valami koreográfiát arra, hogyan áll fel, és hogyan ül le a kórus. Próba közben Herr Schneider besompolygott egy csapat diákkal. A német diákoknak rendkívül tetszett az énekkar, és természetesen az is, amit és ahogy énekeltünk. Ezt hangos tapssal fejezték ki. (Megjegyzés: lehet, hogy azért néztek meg a próbánkat, hogy tanuljanak tőlünk.)

10:30 – AZ ÜNNEPSÉG: A Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium és az olpei Szent Ferenc Gimnázium testvérkapcsolata immár 10 éve tart, és ennek a jubileumát ünnepeltük. Az ünnepséget egy klarinétdarab nyitotta meg. Ezt követően beszédek és az Egri Ciszterci Ifjúsági Kórus „párbeszéde” következett. Beszédet mondott mindkét iskola igazgatóságának képviselője, mindkét város vezetésének képviselője, valamint Herr Krämer, aki elindította a magyar-német kapcsolatot. A beszédek között a kórus énekelt. Műsor: Giuseppe di Marzi: Signore delle cime, Elvis Presley: Can't help falling in love, Gabriel Faure: Pavanne (fuvola: Tóth Anna E, gitár: Bisztriczki Zoltán), Gen Verde: Ave Maria, Farkas Ferenc: Pataki diákdalok, Bárdos Lajos: Tiszai dallamok.

Megjegyzés: a kórusunk igen nagy sikert aratott. A németek elismerően szóltak a színvonalas produkciókról. Az olpei polgármester külön kiemelte a kórus fegyelmezett-ségét. Az én értékelésem is pozitív. A művek jól szóltak. A fegyelemre pedig egyenesen büszke voltam. Egyetlen darab nem sikerült tökéletesen, ez pedig a Faure: Pavanne. Az ünnepséget követően megvendégelték bennünket egy kis fogadással. Többféle szendvics került az asztalra, narancslé és pezsgő.

Fényképeztünk az iskola udvarán, házigazdánk, Herr Stracke körbesétáltatott minket a városban. A séta egyik fontos állomása egy olpei szökőkút volt, amelynek érdekessége, hogy körbe-körbe, karikába Olpe város tör-

Események

Események

ténelmi eseményeiből láhattunk domborműveket. Ettől talán csak az „egytornyú templom” érdekesebb.... Eredetileg két toronnyal rendelkezett, de a másik tornya megsemmisült a második világháborúban. A templom más miatt is szerepet játszott a kórus életében. A szombat esti szentmisén itt énekeltünk. Tapasztalataim a templom akusztikájáról igen érdekesek voltak. Nagyon visszhangosnak találtam. De szeretem a visszhangot. Gyors művek éneklése kizárva. És különben is, ha tele lesz a templom, egészen más lesz a hangzás is. Jobb. Herr Strackének nagyon tetszett, amit énekeltünk. Szerintem is nagyon jó volt. A Boldogasszony Anyánk itt hangzott a legjobban. (Megjegyzés: ha a minősítőn így énekeltük volna, biztos, hogy jobb eredményt értünk volna el.) Olyan nagy tetszést arattunk spontán éneklésünkkel, hogy mikor a templom mellett Stracke úr összehalmozott egy ismerőssel, aki - ha jól értettem - egy pap, visszatessékeltek bennünket az „egytornyú templomba”, és még egyszer tanúságot kellett tennünk tudásunkról. (Megjegyzés: ekkor már határozottan éreztem, hogy a németek

Események

nem bánták meg, hogy meghívtak bennünket.)

A felnőttek programja: kávézás után ... esti „wurstvacsorára”. Stracke úr látott vendégül bennünket saját otthonában. (Megjegyzés: Wurst = mindenféle kolbász, felvágott, szafaládé, stb...) (Megjegyzés: Krombacher) ... Eközben a gyerekek: elmentek a házigazdájukkal a Biggeseehez.

Május 14. szombat:

A terv az volt, hogy elmegyünk Aachenbe, és megnézzük a nevezetességeket, majd megállunk Kölnben, ahol a kölni dómot kellett volna meglekintennünk.

De ne szaladjunk ennyire előre! Minket, tanárokat a panziónál vettek fel reggel 8-kor. Ekkor észleltük, hogy Michelle és Csenge nincs a buszon. Telefon ide-oda, mindenki hibáztatott mindenkít, nagy izgalom. Hál' Istennek, föl tudtuk őket venni félúton Köln felé. A „nagy kaland” tehát ez volt. Aachenbe érve egy stadtfüringon vettünk részt. (Megjegyzés: a város nagyon szép, ez vitathatatlan, de mégis jobban érdekelt mindenkit a veteránautók felvonulása, ami épp aznap zajlott.)

13. „Mert utazni jó!”

Iskolánkból 9 osztály vehetett részt azokon a rendhagyó földrajz órákon, amelyeket *Kiss Tibor* úr tartott. *Kiss Tibor* is a Gárdonyiba járt, s mint értékesítési, kommunikációs és PR szakember több multinacionális cégeknél dolgozott. Így bejárta a világot, hiszen 60 országban járt. Élményeiről tartotta az órákat. S arról, hogy mit látott az alábbi honlapon több száz fénykép látható: <http://picasaweb.google.com/tibor4500>.

Ízelítőül kiválasztottunk egy-egy képet Izlandról, a Maldív-szigetekről, Malajziából, Jamaicából és Jordániából.

Szerinte az utazás hozzátartozik az ember természetéhez, s 5 „S” betűvel kezdődő szó motiválja az utazást. Nos, aki halotta az előadást, tudja, aki nem hallotta, találgathat. Jó szórakozást!

Események

A stadtfüring után kaptunk némi szabadidőt, majd megnéztük a dómot, és benne a magyar kápolnát. A kápolnában elhelyeztünk három gyertyát, egy nemzeti színű szalagot, és elénekeltük a Boldogasszony Anyánkat. (Megjegyzés: a mű még mindig szépen szólt, de nem múltuk felül az előző napi éneklésünket.) A dóm után megnéztük Nagy Károly schatzkammerját, ami nagyon érdekes, csak túl sokáig tartott. Talán ez volt az oka, hogy a kölni dómról már nem maradt időnk. Ezt személy szerint én nagyon sajnáltam, de nem volt választásunk, indulni kellett vissza, mert az esti szentmisén zenei szolgálatot vállaltunk. A misén elhangzott művek a következők voltak:

Pierre de la Rue: O salutaris hostia, Casciolini: Panis angelicus, Kodály: Pange lingua, Gen verde: Ave Maria, Harmat: Boldogasszony Anyánk

A szentmisét érdekesnek találtam. Több volt benne a zene, ezáltal meghittebb volt az egész. A mi műveink is jól sikerültek (Itt a kézirat megszakad ...)

20. Érseki jutalom.

Dr. Ternyák Csaba érsek atya az Egri Főegyházmegye területén működő 16 katolikus iskola és diákotthon legkiválóbb diákjait ünnepi szentmise végén emlékkönyvvel és dicsérő oklevéllel jutalmazta.

Az iskolavezetés az osztályfőnökök javaslatára az alábbi tanulókat terjesztette fel az érseki jutalomra: Erdélyi Boglárka és Gajdos Noémi 13.A, Varga Ábel 12.A, Kakuk Mária és Tari Anna Boglárka 12.E, Császár Anett 12.K, Holló Gellért 12.C osztályos tanulók.

Mlinkó Péter 9.C osztályos tanuló az Érseki Szent József Kollégium felterjesztésében részesült érseki jutalomban.

21. „Gyökér és Lomb” - Gárdonyis találkozó

A Szent Bernát templomban 9 órától kezdődött szentmisét celebrálták: Hervay Levente atya és Soós Tamás atya. A prédikációjában Tamás atya kiemelte: „Ebből a találkozóból is erőt merítünk ..., hogy az utánunk jövő ciszterci diákoknak, tanároknak példát tudjunk adni, mert lehet - Jézus Krisztusba vetett hittel, emberi gyarlóságainkkal ugyan küszködve - hűségesnek lenni. Istenhez, egyházhoz, hazához, családhoz, iskolához. Ámen.” A szentmisén közreműködött az iskola énekkara Bisztriczki Zoltán tanár úr vezetésével.

A bejáratnál diákok az iskolazászlóval őrt állnak, s diákjaink sorfala vezette fel a vendégeinket a díszterembe. A földszinti folyosón emlékkönyvi bejegyzésre volt lehetőség.

A díszteremben az Egri Ciszterci Kórus rövid előadással köszöntötte a vendégeket. A program konferansziéja Papp Ildikó volt, – aki a Szent István Rádió bemondója, s iskolánk volt diákja (GGCG '98) – így nyitotta meg a találkozót: „Valami láthatatlan fonál köti egyik-másik embert egybe, ha nem is ismerik egymást. A fonál lehet mérföldekre nyúló, de egy napon, amikor találkoznak, csomót köt rá az égi kéz. Úgy érzem, Gárdonyi Géza szavai a mai napra, a mai találkozóra különösen is igazak. Lehet, hogy sokan, akik itt vagyunk, ismeretlenként tekintünk egymásra, mégis ugyanaz az érzés, ugyanaz a gondolat vezérelt mindannyiunkat ide, egykori vagy jelenlegi iskolánk falai közé.” Majd név szerint köszöntötte dr. Nyitrai Zsolt urat, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium infokommunikációért felelős államtitkárát, dr. Tóth Attila Simon kormánytanácsadó urat, Sós István alpolgármester urat, dr. Bakó Zsuzsannát, a Magyar Nemzeti Galéria főmuzeológusát, dr. Löffler Erzsébetet, a Főegyházmegyei Könyvtár igazgatóját, Berecz Mátyást, a Dobó István Vármúzeum muzeológusát, az Egri Vitézlő Iskola alelnökét, Debreczeni Zsóka és Pelcz Zoltán keramikus művészeket, Hervay Levente ciszterci rendi atyát, valamint a Ciszterci Diákszövetség Egri Tagozatának tagjait, A GGG és a GGCG egykori és jelenlegi munkatársait és tanulóit.

Az iskola falai között Pataki Vidor osztályfőnöksége alatt az első évfolyam 1934-ben érettségizett. „Tudomásunk szerint közülük már egyedül csupán wiesbadeni ott-

honában Fischer János úr él, aki egészségi állapota miatt sajnos személyesen nem tud részt venni ezen a találkozón. Néhány hete küldött leveléből így irt erről: „Hálás köszönet az igen értékes meghívásért. ... Egész életemben büszkén vallottam magam ciszterci diáknak, és diákkorom óta határtalan tisztelettel viseltetem volt osztályfőnököm, dr. Pataki Vidor iránt, aki – ha szabad így mondanom – atyai jóbarátom lett, és haláláig levelező partnerem volt. ... Ma már csak a lakásban próbálok a bútorokba, falba, fiam által épített korlátba kapaszkodva botorkálni, utcán már csak tolószékkel, ha gyermekeim közül valaki éppen ráér, hogy eltoljon egy szakorvosi rendelőbe.” Úgy gondolom, szavaiból is kitérnik, hogy ő lélekben biztosan velünk van. Mi pedig, gondolatban, övele.”

Iskolánk igazgatója, dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő köszöntőjében kiemelte, hogy az iskola több évszázados történelme alatt változott az iskola neve, de lényege nem változott. „Mindig diákok százait és ezreit tanították a szépre, a jóra, a tisztességes, becsületes munkára. A ciszterci tanárok Szent Bernát regulája nyomán azt az örökséget adták diákjaiknak, hogy 'Lángolj és világíts'. A gárdonyis tanárok a nagy író nyomdokaiba lépve azt mondták: legyetek lámpások. S mindig is nagyhírű volt az iskolánk. Az iskola mai neve - úgy gondolom - magába foglalja a teljes szellemi örökséget. S mint az intézmény vezetője reménykedem és imádkozom, hogy az iskola ma is egy jó hírű iskola. ...”

Bagi Emese tanárnő - mint a találkozó kigondolója

és fő megvalósítója - ünnepi beszédében többek között e szavakat mondta: „... A mai nap számomra nagyon különleges. Ma módom nyílik arra, hogy tiszteleghessek intézményünk múltja előtt, és köszönthessem a legfiatalabb nemzedéket is. Tanári zsebkönyvünk első lapján ez áll: „A legtöbb, amit egy gyermeknek adhatunk: gyökerek és szárnyak.” Tanárként, ma már felismerem, hogy értékes gyökereket tudhatok magaménak ennek az iskolának a jóvoltából, és remélem,

hogyan az én tanítványaim is visszaigazolják majd egy napon, hogy szárnybontogatásukhoz magam is hozzá tudtam járulni valamivel.

Pataki Vidor ciszterci paptanártól – temetésén, 1973-ban – diákjai, mint „magister optimus”-tól, az eszményi tanártól búcsúztak. Lehet-e a felelős szellemi embernek, köztük a tanárembernek ennél nemesebb küldetése?

Ma, kedves jelenlévők, ünneplünk! Ünnepejlük az előttünk járókat, tisztelettel megköszönjük hagyatékukat. A magam részéről azonban nem csupán a múlt előtt szeretnék tisztelni, hanem az előtt a példaértékű összefogás előtt is, mely a tavalyi év folyamán kibontakozott, ebben az évben pedig megerősödik az itt jelenlévő, ciszterci és gárdonyis hagyományokról megemlékezők között. Köszöntök mindenkit, aki itt ma megjelent, és köszönöm, hogy megvalósulhatott ez a mai gárdonyis találkozó és ciszterci emléknep!”

A találkozó díszvendége, dr. Nyitrai Zsolt államtitkár úr (GGG'95) köszöntőjéből idézünk néhány gondolatot: „... Mit is jelent gárdonyisnak lenni? – tettem fel a kérdés idefelé jövet. Szerintem jelent egyfajta minőséget, hogy a gárdonyisok megtanulták tisztelni a másik ember gondolatait, érzéseit. Azt gondolom, hogy ez a legfontosabb, amit egy iskola tudott

adni tanulóinak, többek között nekem is. A mostani diákok minden bizonnyal ezt most még nem tudják megerősíteni, de majd az iskolát elhagyva jönnek arra rá, hogy mit is kaptak ettől az iskolától. ... Én a magam részéről minden segítséget megadok ahhoz a gondolathoz, hogy a gárdonyisok találkozzanak egymással, cseréljék ki a tapasztalataikat, segítsék az iskola jelenét és jövőjét.. ... A kormányban a Magyar Posta szakmai felügyeletéért is felelős vagyok, s hoztam az egy bélyeget, amit szeretnék átadni az iskolának, illetve igazgatónőnek. A II. János Pál pápa boldoggá avatásának alkalmából kibocsátott díszborítékot és díszbélyeget a következő üzenettel: A Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium tanárainak és diákjainak. A Gyökér és Lomb találkozó emlékére. További sikereket kívánok! Hajrá gárdonyisok! Barátsággal dr. Nyitrai Zsolt.”

Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő a következő szavakkal átadta át államtitkár úrnak a nagyköveti kítűzöt és megbízó levelét: „A GGCG tisztelettel felkéri dr. Nyitrai Zsolt államtitkár urat, hogy intézményünkhöz fűződő jó kapcsolatát oly módon is szíveskedjék megerősíteni, hogy iskolánk hírnevének ápolására, hivatása gyakorlása közben is emlékezzék, továbbá hagyományörző és értékgyarápító törekvéseink támogatását mindig szívügyének tekintse.”

Ezek után a ciszterci diákok színjátszói előadásukban Szent Margit legendáját dolgozták fel. Felkészítő tanár dr. Loboczkyne Hársasi Ibolya tanárnő volt.

Dr. Pataki Vidor ciszterci rendi paptanár életéről és szellemi örökségéről dr. Löffler Erzsébet, a Főegyházmegyei Könyvtár igazgatója tartott előadást. Összegzésként hangsúlyozta, hogy „Pataki Vidorról, a tudós ciszterci tanárról, aki másfél évtizeden keresztül a Rend egri gimnáziumában tanított 6-8 sorban emlé-

keznek meg a lexikonok. Pedig jelentős történetírói munkássága és az egri vár feltárása során szerzett érdemei alapján méltó lenne arra, hogy emlékét ne csak a ciszterci rendben s az iskolákban, ahol tanított, hanem Eger városában is nagyobb gonddal ápolják. Eger városában töltötte életének legjelentősebb és legszebb szakaszát ... Egyike volt azoknak, akiknek nevéhez fűződik az egri vár 1925-től 38-ig tartó feltárása, melynek legnagyobb eredménye a kazamata folyosó kitisztítása és a székesegyház romjainak feltárása. A tanításon kívül kiemelendő még a történeti kutató és szakírói tevékenysége, két műve jelent meg nyomtatásban.”

Iskolánk ez évtől célul tűzte ki, hogy minden tanévben egy, az iskolánk életében meghatározó módon tevékenykedő személyiség emlékét diákok által elkészített prezentáció formájában is felidézni. E törekvés mottójául a „gyökér és lomb” fogalompárt választottuk. A prezentációk elkészítésére - verseny útján - al- és főgimnáziumi tanulók pályázatait vártuk, és ezeket bírálta el egy tanárainkból álló bizottság. A főgimnáziumi kategória győztese: Homa András 11.K, az algimnáziumi kategória győztese: Kovács Boglárka 6.C osztályos tanuló lett. Ők mutathatták be munkájukat. Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő átadta a díjazott tanulóknak a jutalmat, akik egy emléklapet is átvehettek. Ez az emléklapet Eger város polgármestere, Habis László úr támogatásának köszönhetően valósulhatott meg, amelyen Pataki Vidor ciszterci paptanár portréja látható. Alkotóművészei: Debreceni Zsóka és

Pelcz Zoltán keramikusok. Habis László polgármester úr képviselőként Sós István alpolgármester úr átadta az emléklakettet.

Iskolánk hajdani diákja, dr. Bakó Zsuzsanna (GGG'64), a Magyar Nemzeti Galéria főmuzeológusa személyes hangú emlékbeszédében idézte 1935-ben érettségizett édesapját, aki Pataki Vidor tanírója volt, 1952-ben került vissza Egerbe mint múzeumigazgató. S itt is maradt élete végéig, 1998-ig. Igazgatósága alatt fejlesztette

fel az egri Dobó István Vármúzeumot, 300 tudományos publikációt készített. A városa díszpolgárává avatta, utcát is neveztek el róla, s a Setét-kapu falán emléktábla is őrzi emlékét.

Majd beszélt arról, hogy 37 éves művészettörténeti munkájaként több mint 100 kiállítást rendezett, könyvet írt, és kiállítást rendezett Paál Lászlóról, Mednyánszky Lászlóról, Székely Bertalanról, Munkácsy Mihályról. Több kiállítása volt az egri Zsinagóga Galériában is, amiért 2008-ban megkapta a város nívó-díját, de indulását ennek az iskolának, és osztályfőnökének dr. Nagy Andornénak, Margó néninek is köszönheti. „Akinek mi voltunk az első osztálya. Tőle tanultam meg a jegyzetelést, de tőle tanulhattam meg azt is, hogy csak úgy lehet a tudást átadni, ha szeretet is van mögötte, s hálás vagyok neki azért a szeretetért, amivel felénk fordult nap mint nap, mert törődött velünk.”

Rövid filmbejátszással idéztük fel Bakó Ferenc néprajztudós, palóckutató emlékét, amely dr. Nagy Andornénak jelképes ajándéka hajdani osztályába járó tanítványa részére. Fábrián Anikó iskolánk volt igazgató asszonyától, Margó nénitől hozott üzenetében elmondta, hogy a Gárdonyi Géza Gimnázium már 1985-től pályázatot hirdetett Pataki Vidor Jánosról, amelynek díjait dr. Ringelhamm Béla professzor úr adta át a ballagási ünnepségeken. E pályázat is része volt az iskolában folyó, sokoldalú tehetséggondozásnak, s ez a munka olyan kiváló szakembereket nevelt, mint dr. Bakó Zsuzsanna, és dr. Tóth Attila Simon Miniszterelnöki Hivatal politikai tanácsadója. Nevezettek és dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónőt a gárdonyis hagyományok folytatásáért, kiváló iskolavezetői munkájáért ajándékkal köszöntötte.

Berez Máttyás úr (GGG'93), a Dobó István Vármúzeum muzeológusa, az Egri Vitézlő Oskola alelnöke emlékbeszédében dr. Bakó Ferenc fő művének, a vármúzeumnak történetét vázolta fel. Hangsúlyozta, hogy a vár első mentora Pyrker János érsek volt, aki létrehozta a Kálváriadombot, a Szent István szobrot, s az azo-

ta megszüntetett Dobó-kápolnát a kazamata felső ágának egyik kaszányájában. Ipolyi Arnold feldolgozta a székesegyház maradványait, Balogh János főhadnagy pedig önszorgalomból kutatott. Az ő tevékenysége alapot szol-

gáltott Gárdonyinak a regény megírásához. Az egri csillagok sikere kultuszt teremtett, s ennek része volt a Pataki Vidor, Lénárt János és Pálosi Ervin „civil összefogása”, amelynek eredményeként a 30-as évek végén létrehozták az első kiállítást, s van egy vármúzeumi bélyegző 1925-ből. Erre az időre már létezett egy érseki liceumi múzeum és egy városi múzeum is. 1945 után az államosítás eredményeként a múzeumok anyagát összevonták a Buttlér-házba. (Ekkor került el az iskolánkból a természettudományi gyűjtemény és az egyiptológiai gyűjtemény.)

1952-ben kerül a múzeum élére dr. Bakó Ferenc, aki az Eger Vára Barátainak Körének az elnöke volt, s sikerül elérnie, hogy a múzeum felkerüljön a várba, a katonaság 1957-ben kiköltözzön, s ne zöldséges pincészetet alakuljon ki helyette. Az Országos Műemléki Felügyelőség segítségével helyreállítják a püspöki palotát, 1965-ben megszerzik a Gárdonyi-házat. Tevékenységük kiterjedt az egész megyére általános gyűjtőkori feladattal. Munkájuk eredménye, hogy 1979-ben 500 000 főre emelkedett a látogatók száma, elkészült a Heves Megye Műemlékeinek három kötete, és befejeződött a két évtizeden keresztül folytatott palóckutatás.

Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő nagyköveti kítűzőket és megbízó leveleket adott át dr. Bakó Zsuzsanna, dr. Löffler Erzsébet és Berez Máttyás előadóknak, valamint Habis László polgármester úr képviselőként Sós István alpolgármester úrnak.

Iskolánk tanárai és diákjai május 16-án, hétfőn lerótták tiszteletüket a ciszterci sírhelynél, és ott emléksorozat helyezett el.

A találkozó befejező részében hálásan megköszöntük Habis László polgármester úrnak, volt diákoknak, barátoknak azt a sok nagylelkű támogatást, mellyel hozzájárultak az intézmény fejlődéséhez. Külön köszönetet illeti a Ciszterci Diákszövetség Egri Tagozatát nagylelkű hozzájárulásáért, mely lehetővé tette, hogy a díszterem előtti folyosón önálló üvegvitrin őrizheti a most elkészült emléklakettet és relikviákat. (Szeretnénk felhívni az olvasók figyelmét arra, hogy az iskola honlapján elindult egy fórum, melynek célja, hogy megkönnyítse a kapcsolattartást intézményünkkel és egymással is.)

Búcsúénekként a Szózat hangozott el, majd lehetőség nyílt egy kis agapéra és kötetlen beszélgetésre.

Események

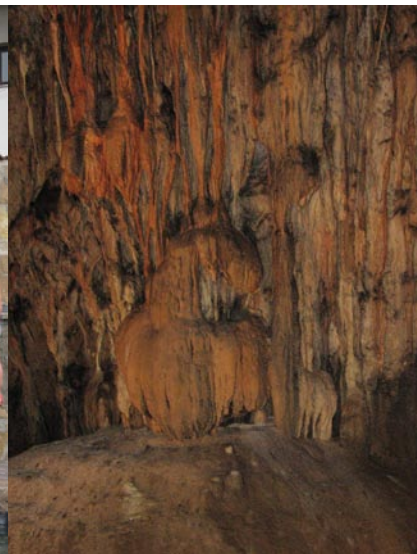
Máj. 23-jún. 1. Lengyel tanulók és tanárok iskolánkban.

A lengyel Przemysl város egyik iskolájával testvériskolai kapcsolatot alakítottunk ki immár 3. éve. A kapcsolatnak két éve „Beszélő kövek” a neve, s a rendszeres találkozók sorában Eger következett. A program egyik napján a diákok a két nép szentjeivel ismerkedtek. A lengyelek prezentációs előadásokban mutatták be a választott szenteket, míg a 8. C osztály Árpád-házi Szent Margit életét dolgozta fel színdarabban. S hogy merre jártak, s mit csináltak a diákok, arról bemutunk néhány képet.

Események

Események

26. Előadás az Európai Unióról.

Zupkó Gábor, iskolánk volt diákja (GGG'82), mint az Európai Tanács Infrastrukturális és Logisztikai Irodájának Igazgatója tartott előadásokat iskolánk 12. évfolyamába járó diákjainak. A program része volt annak rendezvénysorozatnak, amelyet az Európa Bizottság „Vissza az iskolába” címmel rendezett Eger középiskoláiban. A programnak az volt a célja, hogy a személyes hangulatú és kötetlen stílusú előadásokon a tanulók köztelen információkat szerezzenek az Európai Unióról, annak működéséről és szellemiségéről.

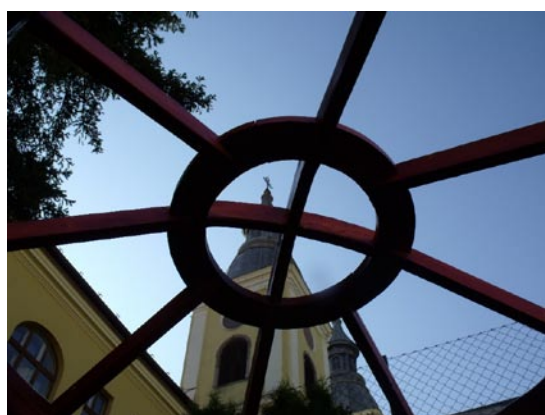
Az előadó kérdései arra is jők voltak, hogy diákjaink átismételjék a már tanult ismeretet, s új és aktuális adatokkal kiegészítsék azt. S a jó válaszok - ráadásul - apró ajándékokat is értek. (A rossz válaszok nem jártak büntetésekkel.) Így a program rendkívül népszerű volt a tanulók között.

30-31. Rendhagyó történelem óra

Ezen a két napon a „ketrecben” Kürti Péter hagyományörző felállította a kazah mintára készített sátrát, és történelem órára várta iskolánk al-gimnáziumának és 10. évfolyamának tanulóit.

Ezek az órákon szó volt a honfoglaló őseink mindennapjairól. Arról, hogyan illett (illik) viselkedni a jur-tában. Aztán arról, hogy milyen volt a férfiak és a nők öltözködése, mit ettek, mit ittak őseink, milyen eszközeik voltak, milyen volt ezek díszítése. Szóba került őseink szelle-mi kultúrája, a népmesék és a népdalok formavilága mellett a táltosok szerepe is. A legtöbb szó a magyarok harcművészetéről esett.

J Ú N I U S

1. A trianoni diktátum évfordulója a tavalyi országgyűlési döntés értelmében a „Nemzeti Összefogás Napja”. Erre az alkalomra hívtuk iskolánkba dr. Raffay Ernőt, A Károli Gáspár Református Egyetem tanárát, hogy beszéljen a diktátum okairól. Előadásából idézünk néhány fontos gondolatot.

A külső okok között a nagyhatalmi szövetségi rendszerek kialakulását tekinthetjük. Ez középis-kolában

elégé közismert. ... A háború alatt már világosan látszik, hogy amelyik szövetségi rendszer győz, az fogja megszabni a határokat. Ugyanakkor a cseh, a szerb és a román politikai elitben kialakul az a meggyőződés, hogy a monarchia esetleges veresége esetén területeket

fognak szerezni. ... Már 1855-ben készült egy térkép román értelmiségiek felvetései kapcsán. Ezen a térképen Románia keleti határa a Dnyeszter, nyugati határa pedig a Tisza. A románok öt-hat országban voltak szétszórva akkor, tulajdonképpen ez adta a koncepció kiinduló pontját. Generációkon át tartó mozgalom indult, s nagyon beleélték magukat a tervbe. Amikor 1919 márciusában Clemenceau francia miniszterelnök közölte Bratianu román miniszterelnökkel, hogy nem kapják meg a Tiszántúlt, akkor Bratianu azt mondta egy beszédében, hogy hatalmas csapás érte Románia területi szuverenitását! És elszórtta az olyan ősi román városokat, mint Debrecen, Gyula, Békéscsaba és Szeged. Bratianu szerint Debrecenben román anyák altatódalát vitte estéként a lány szellő a város felett. Hasonló volt a helyzet a szerbeknél is. A Karadordevic dinasztia és a szerb politikai vezetés, élén Pasic miniszterelnökkel, délszláv nagybirodalmat akart, ez volt az úgynevezett jugoszláv gondolat. Ennek jegyében például nemcsak Pécs, de még Temes-

vár is jugoszláv város lett volna. ... És a cseh politikusok 1914 előtt, mint Benes, Masaryk, és Kamel Kramar azt tervezték, - az utóbbtól szószerint - : „Magyarországból csak Budapest és közvetlen környéke marad.”

És most a belső okokról. A nemzetiségi helyzet, mert kevés volt az országban a magyar, 1914-ben csak 54,5%. ... A parlamenti obstrukció: 1911-12 fordulóján a véderőtörvény szavazásánál az ellenzéki képviselők között van, aki trobitát fúj, cintányérozik és kerepel. ... A szabadkőművesség Jászi Oszkával és Sándor Pállal az élen. Ők három dolgot akarnak: a magyar történelmet újra írni a történelmi materializmus elvei és a modern szociológia módszerei alapján. Aztán kivenni belőle a mítoszokat, mert azok butítanak. S meg kell fosztani a keresztény egyházakat a vagyonuktól és az iskoláiktól. Az iskolákban meg kell szüntetni a valláserkölcsei oktatást, és a „fekete sereg tagjait” a „csuhásokat ki kell tiltani az iskolákból”. ...

Tehát ezen külső és belső okok vezettek Trianonhoz ...

11. Úszóvizsga az 5. és 9. évfolyamon.

14-25. Középszintű szóbeli érettségi vizsgák az iskolánkban. - A vizsgázók és a szükséges segédeszközök.

15-18. Német vendégeink.

Június 15-én este érkezett meg az a német küldöttség, amelyet Olpe város polgármestere, *Horst Müller* úr és felesége, *dr. Gerlis Görg*, a Szent Ferenc Gimnázium igazgatója, az iskola tanárai, *Arnold Stracke* és *Hildegard Kaufmann*, valamint *Dietmar Schneider* énektanár és orgonaművész vezetett.

Másnap reggel a német delegációt fogadta *Habis László* polgármester úr a polgármesteri hivatalban, ahol a két város kapcsolatának további bővítéséről is szó esett. A német tanulók e napon ismerkedtek városunk nevezetességeivel, majd délután a Szent Bernát templomban közös koncertet adtak iskolánk kórusával.

17-én részt vettek a tanévet záró *Te Deum*-on, ahol az olpei polgármester és a gimnázium igazgatója köszöntötte iskolánk diákjait és tanárait, és Olpe városának hatalmas zászlaját ajándékozták iskolánknak. Délután a diákok a várral ismerkedtek.

18-án délelőtt még egy rövid budapesti városnézésre is lehetőség nyílt a Halászbástyáról. S délután abban a reményben távoztak német barátaink, hogy a 10 éve tartó szép kapcsolat a következő tanévekben is folytatódhat.

17. Te Deum – tanévzáró ünnepi szentmise a bazilikában.

Ezt a hálaadó szentmisét Soós Tamás atya celbrálta. A szentmise után Reményik Sándor Istenarc című versét Horváth Nikolett (9.D) mondta el.

A tanévzáró beszédében dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő értékelte a tanévet: az iskola átlaga 4,18. A 25 osztály között a legjobb osztályátlag 4,76. Ebben az osztályban 14 kitűnő tanuló van. A legrosszabb osztályátlag 3,61, több ilyen osztály is van. 76 tanuló fejezte be kitűnő, közel 100 diák jeles bizonyítvánnyal az évet. 15-en augusztusi javító, illetve az osztályozó vizsgára kényszerülnek. A kiváló eredményeket elérő diákok közül a szaktanárok és az osztályfőnökök javaslatára az alábbi tanulók kapnak könyvjutalmat: Árvai Dóra Kata 5.C, Kovács Boglárka 6.C, Sulyok Valentína 7.C, Thomán Hedvig 8.C, Danyics Ágnes 9.C, Czufor Bálint 9.C, Horváth Nikolett 9.D, Varga Júlia 9.K, Varró Anikó 9.E, Dsupin Viola 10.A, Nyíri Tamás 10.C, Somogyi Viktória 10.E, Ballagó Júlia 10.K, Barkóczy Dávid 11.A, Kozma Luca 11.C, Hegedűs János 11.E, Szabó Virág 11.K, Kotroczó Barbara 12.A, Molnár Flóra Csilla 12.E, Császár Anett 12.K osztályos tanulók. Jutalmazottak a 11.E osztály színjátszócsoportjának tagjai is, akiket dr. Loboczkyné Hársasi Ibolya tanárnő készített fel.

Ezek után igazgatónő külön köszöntette az olpei vendégeket. Emlékeztetett arra, hogy a tízéves cserekapcsolatban az idei tanévben az iskolák kórusai vesznek részt.

Horst Müller polgármester úr örömet fejezte ki, hogy a két iskola között 10 éves szoros kapcsolat épült ki. Ajándékként pedig egy zászlót hozott iskolánknak, melyet a magyar trikolor színei díszítenek, pajzsában Szent Márton alakja látható, aki Magyarországon született, Franciaországban van eltemetve, s Olpe város patrónusa is.

Dr. Gerlis Gölg igazgatónő gratulált a tanév eredményeihez, és kellemes szünidőt kívánt. Méltatta az igazgatónő cserekapcsolatban végzett munkáját, s Isten áldását kívánta életének új szakaszára.

Dr. Pisákné Balogh Éva válaszában megköszönte a kedves szavakat, köszönte a zászlót, s ígerte, hogy méltó helyen fogjuk felállítani iskolánknak.

Megköszönte azoknak a német és magyar pedagógusoknak a munkáját, akik évről évre megszervezik a diákok együttlétét és közös munkálkodását.

Majd a következőkkel folytatta beszédét: „Kedves Diákok!

Én is búcsúzóul tőletek! A tanév végén bejezem 11 éves igazgatói munkámat. S most gyenge a hangom, s talán a könnyeimel is küszködöm, de a Jóisten ajándékának tekintem, hogy ebben az iskolában dolgozhattam. Most úgy érzem, hogy az utat bejártam, a jó harcot megharcoltam, és a hitemet megtartottam. Megtartottam a hitemet abban, hogy nem volt hiába való az elmúlt 10 év küzdelme. A sikerei pedig mindig erőt adtak. ...

Búcsúzóul azt kérem tőletek, hogy szeressétek az iskolát, s tanuljatok meg minden dolgot, amit ebben az iskolában megtanulhattok. Legyetek büszkék arra, hogy gárdonyis ciszterci diákok vagytok, mindig legyetek tudatában a Máté evangéliumában olvasható szavaknak. Ezt mondtam az első Veni Sanctén, s most is ezt hagyom örökölni nektek: „Ti vagytok a föld sója. Ti vagytok a világ világossága. Úgy világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó tetteiteket, s általa dicsőítsék a Mennyei Atyánkat.” Isten veletek.

Kovács Boglárka (6. C) elszavalta Tóth Árpád: Köszönöm című versét. Kozma Luca (11. C), a diákbizottság titkára e szavakat intézte az igazgatónőhöz: „Kedves Igazgatónő!

Kérem, engedje meg, hogy mint a Diákönkormányzat elnöke iskolánk tanulói nevében néhány gondolatot mondjak Önnek. Az elmúlt 7 évben alkalmam volt megismerni az Ön vezetési módszereit, pedagógiai tevékenységét, és emberi vonásait. Ez idő alatt oly sokat alkotott az iskolában, amit kevés igazgató mondhat el magáról.

Először a díszterem felújítását említhetem: ez a hely nekünk, diákoknak olyan lehetőségeket, élményeket ad, mintha valódi színházi előadás részei lehetnének. Igazgatónő vezetésével megújult az intézmény egy részének a homlokzata, így új, szebb külsőt adva iskolánknak. 2010-re felépült az új tornaterem is, amely olyan kuriózumává vált, hogy évtizedek elteltével is emlegetni fogják, Igazgatónő mennyi fáradozott e létesítmény elkészüléséért.

Az Ön irányításának köszönhetően

a diákság egy része még részt vehetett diáknapokon, melyek maradandó élményeket adtak nekik. Munkássága alatt testvérkapcsolatot épített ki németországi és lengyelországi iskolákkal, valamint az angol kapcsolatot továbbra is fenntartotta. Igazgatónő nevéhez köthető a 8 osztályos képzés, a nyelvi előkészítő, valamint a 0. évfolyam bevezetése is. Nagyon fontosnak tartotta a mozgást, ezért a tornaterem épülése alatt is biztosítani kívánta a tesnevelés órákat a sportcsarnokban, illetve kötelezővé tette a gólyáknak az úszásórákat. A Diákönkormányzat kérései elől sosem zárkózott el, mindenben támogatta működését. Önnek köszönhetően sok rászoruló diák részesült támogatásban.

Igazgatónőnek különleges kapcsolata volt a diáksággal. Tanárként lelkiismeretesen készítette fel tanulóit az érettségikre és versenyekre. Igazgatóként minden osztály életét nyomon követte, és ha kellett, személyesen látogatta meg az adott osztályt, hogy megoldja a problémákat, rendezze a konfliktusokat vagy megdicsérje őket. Mi, diákok meglepődtünk, mikor Ön név szerint szólított meg minket, mivel nagyon sok tanuló jár ebbe az iskolába, ezért bennünk ez nagyon jó érzést váltott ki. Igazgatónő kisugárzása olyan fegyverező erővel bír a diákság körében, hogy még a rosszabb magaviseletű tanulók is jók lettek az Ön jelenlétében. Igazgatónő az őszinteségével is arra sarkallt minket, hogy tanuljunk, főleg idegen nyelveket, hogy a jövőben ne kelljen mások segítségére támaszkodnunk. Megerősítette a keresztény értékeket az iskolában, azáltal, hogy keresztény programokat, lelki napot, imaórát szervezett, valamint ezen rendezvények körülményeit is teljes mértékben biztosította. Mindezekért szeretnék az iskola összes diákja nevében köszönetet mondani Igazgatónőnek Beszédemet a 128. zsolnárból vett idézettel zárnom:

„Boldog, aki féli az Urat, aki az ő útjain jár. Élvezheted majd, amit kezded szerez, boldogságban és bőségben fogsz élni. Lám, ilyen áldásban részesül az ember, aki féli az Urat. Áldjon meg téged az Úr, hogy lásd gyermekeid boldogságát életed minden napján!”

A tanévzáró befejező részében a két iskola kórusa elénekelt egy-egy dalt.

23. Tanévzáró értekezlet, amelynek végén rövid műsorral búcsúztattuk el iskolánk vezetőjét, dr.Pisákné Balogh Éva igazgatónőt.

Az ünnepség irodalmi betéttel kezdődött: *Ballagó Júlia (10.K)* Rónay György A kert című novellájából olvasott fel egy részletet, *Varga Júlia (9.K)* Babits Mihály Csak posta voltál című versét mondta el, a két mű között *Tóth Anna (11.K)* fuvolajátékát hallhattuk.

Majd *Köböl Zsolt* nevelési igazgató helyettes laudációja következett:

„Isten hozta – ó, beázott posztó illata, álmok!

Most mindnyájan, végleg, boldogan együtt vagyunk.”

„Sírva jössz a világra, és körülötted mindenki mosolyog; igyekezz úgy élni, hogy mosolyogva távozzál, és körülötted mindenki sírjon.”

A jelen helyzetben – áthallással ugyan – értelmezhetem ezt az ősi hindu mondást igaznak. A kéz, amely gimnáziumunkat 1999. szeptember 1-jétől 2011. július 31-ig igazgatta-igazgatja, az idei tanév végeztével megpihen. *Dr. Pisákné Balogh Éva* igazgatónő befejezi igazgatói tevékenységét. Mint azt többször hallottam tőle: „belecsöppentem az igazgatóságba.” Az eltelt 12 év alatt bizonyította, hogy *Polikárp* atya a lehető legalkalmasabb embert választotta. Most, amikor távozik: mosolyog, az itt maradók szívében pedig az eljövendő hiánya a szomorúság érzését kelti. Miért? Szeretnék néhány mozzanatot felidézni. Minden alkotó munkásságát lehet csoportosítani.

1. Az építő

Az igazgatónő vezetői éveiben rengeteget dolgozott azért, hogy megfelelő környezetben lehessünk. Tanárok, diákok és technikai dolgozók egyaránt. Több mint 1 milliárd 200 millió forintot költött az épületre: így készült el 2004-ben a díszterem, 2009-ben pedig egy olyan tornaterem, amely egri viszonylatban egyedülálló. Folyamatosan megújult az iskola és a kollégium. Mára tény, hogy az egyház olyan embert állított intézménye élére, aki nem rombol, hanem épít.

2. Az ember

Kedves Éva! 1999. és 2011. között több mint 3 ezer diák tanult a Gárdonyiban. Legtöbbjük azért jött ide, mert beiskolázási tájékoztatón hallott Tőled az iskoláról. (*Simon Zsófia* évekig lakott a szomszédodban, ő mondta, hogy

az ember, aki a nappali megfeszített munka után éjjel takarít, pakol, csak jó iskolát igazgathat. Ezért tanult itt 5 évig.) A diákok mindig érezték szerető, óvó, féltő támogatásod. A „nem ellened, hanem érted” hozzáállást. Ezt mi, tanárok valamennyien elmondhatjuk: jó tanítani, - minden alkalmazott nevében mondom – jó dolgozni olyan vezető irányításával, akire felnézünk, akit szeretünk. Köszönjük! Augusztus 1-jétől az intézménynek új igazgatója lesz. Ő a státuszban keletkezett úrt majd betölti, de nem pótolhatja az embert, mert a személy egyszeri és megismételhetetlen csodája a Teremtőnek. Te tanúságot tettél erről is: nem csupán arcatalan hivatalnokként dolgoztál, hanem együtt örültél, neveltél, könnyeztél a diákokkal és velünk. Őszinte örömmel gratuláltál a versenyeredményekhez tanárnak és diáknak. Ugyanakkor teljes együttérzéssel közölted az érintettel édesanyja halálhírét.

Magam állok itt, de mindannyiunk nevében mondom: köszönöm! Az iskola minden dolgozója nevében: köszönjük! Segítsen az Isten, bármerre is megy!

Kérlek, fogadd el ezeket az ajándékokat! Az intézmény nevében adom át ezt az ajándécsomagot és ezt a virágcsokrot.

Az iskola összes dolgozójától ezt az albumot, hogy könnyebben emlékezz az itt töltött időre.

Mindannyian egyetértettünk abban, hogy egy maradandó ajándékkal búcsúzzunk. Kérlek, fogadd el tőlünk ezt

a rózsafüzérgyűrűt, majd segít imádkozni, és rátekinve minden nap eszedbe jutunk.”

Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő a következőket mondta:

Köszönöm, kollégák!

Ezt én - úgy gondolom - nem is érdemelem meg. Az személyemben a Jóisten dolgozott. És én csak hálát tudok adni, hogy nekem ilyen kollégáim voltak, akiktől én annyit tanulhattam, akik nekem ennyi örömet okoztak, és akik ilyen sok szeretet adtak. Az Isten áldjon meg benneteket! ...

Köszönöm ezt a csodálatos ajándékot, amely tényleg mindig Rátok fog emlékeztetni, s minden egyes imám alkalmával értetek, az iskoláért fogok imádkozni, mert nekem ez az életemnek egy rendkívül fontos és jelentős része volt.

Köszönöm a Jóistennek és nektek, hogy a pedagógiai munkámat így fejezhettem be. Fogadjátok el tőlem e kártyát, melyre a következő üzenet van írva: „Jóságos emberségeketek ismerje meg mindenki! Az Úr közel van!” Fil.4,5

„Köszönjük, igazgatónő!”

Az édesanya köszöntése

Anyák napja alkalmából a Heves Megyei Hírlap pályázatot hirdetett „Az anyukám” címmel. Lukács Eszter 12.K osztályos diákunk erre küldte be az alább olvasható pályamunkát, és ezzel megnyerte a felajánlott díjat.

Édesanya: *Miklós Katalin.*

Gyermekek: *Lukács László (1986), Lukács Krisztina (1988), Lukács Szilvia (1990), Lukács Eszter (1992), Lukács Ágnes (1993), Lukács János (1995).*

Bizony, a látszat nem csal. A képen szereplő aranyos és kedves gyermekek a középben helyet foglaló Édesanya „büszkeségei”. A világ talán egyik legjobb emberének, de kétséget kizárólag a világ legjobb anyukájának gyermekének lenni a legnagyobb ajándék, amit gyermek csak kívánhat. Édesanyám támasz a bajban, partner a vidámságban, a problémák megoldásában a legkiválóbb személy, és ha bármilyen témában tanácsra van szükségem, biztos, hogy tőle kapom a legokosabb gondolatokat.

Egy ekkora családot összefogni, koordinálni nem egyszerű feladat. Ennyi gyereknél nagy kihívást jelent az ipari méretekben történő főzés. Ahhoz, hogy minden gyomor jól lakjon, már elkél a mennyiség.

Külön gondot jelent, hogy azért ennyi embernél már nehéz olyan ételt főzni, amit kivétel nélkül mindenki szeret, vagy legalább megesz. Gyakori eset, hogy többféle fogást is el kell készíteni, hogy mindenki igénye ki legyen elégítve.

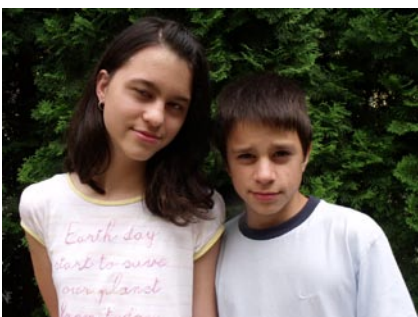
Ezért gondoltam, hogy kiváló meglepetés lenne, ha Anyukámnak legalább Anyák napján nem kéne gondot fordítania a főzésre, ennyi ember kiszolgálására, hanem kényelmesen, beülve egy étterembe megoldani az Anyák napi ebéd/vacsora témát. (Nem beszélve az ebéd/vacsora utáni „romok” eltakarításáról.)

Habár a pályázatban megjelölt éttermi meghívás négy főre szól, bízom benne, hogy a családom része lehet azon családoknak, akik élhetnek az étterem által felajánlott lehetőséggel. Aztán, hogy ki lesz az a négy ember a családból, aki – ha úgy alakul – részt vehet az éttermi ebéden/vacsorán. Majd családi szavazással eldő! Egy biztos. Édesanyámnak biztos helye lesz a négy személy között!

Ikrek hava

Ki ne vágyott volna valamikor arra, hogy legyen egy ikertestvére? Egy testvér, aki pontosan úgy néz ki, mint ő. Erich Kästner A két Lotti című gyermekregénye egy kilencéves, bájos ikerpárról szól, akik egymástól elszakítva élnek, mert szüleik elváltak. A Gárdonyiban évről évre találkozunk ikertestvérekkel, olykor felfigyelünk rájuk, olykor nem is tudjuk megkülönböztetni őket. Ezért májusban, az asztrológiai Ikrek havában iskolában felkerestem az ikerpárokat: *Balázs Gabriella és Gábor,*

Szarvas Eszter és Fruzsina a 6.C-ben:

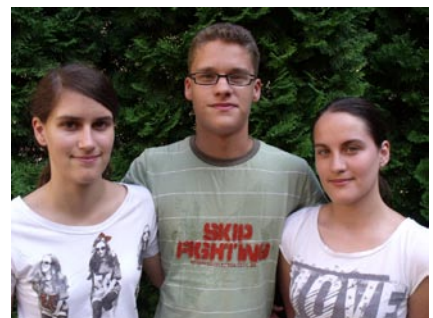
Farmosi Lilla és Róza a 9.C-ben;

Utassy Anna és Ágnes, Halasi Alexandra és Patricia a 13.E-ben.

A felsorolás végére hagytam a Bata ikreket: ők azért különlegesebbek, mert ők nem pusztán ikrek, hanem hármas ikrek. Először őket kérdeztem.

Mennyire tartjátok fontosnak, hogy

egyformán néztek ki?

Egyáltalán nem tartjuk fontosnak, hogy egyformán öltözködjünk, mivel Milán fiú, ő nem is tudna egyformán öltözni velünk. De Bogi és Viki egyáltalán nem akarnak ugyanolyan ruhákat hordani és ugyan úgy kinézni, mivel így is hasonlítanak!

Segít benneteket az, hogy ti ikrek vagytok?

Igen, segít, sok mindenben hasznos, mint pl. ha bárhova megyünk, tudunk egymásra vigyázni, ha valami problémánk van, meg tudjuk beszélni, van kire támaszkodnunk, ha rossz kedvünk van, felvidítjuk egymást. Igaz, szoktunk veszekedni, de jó hogy ott vagyunk egymásnak.

Van számotokra akadály?

Nincs, mert amit mi "kitervelünk", azt véghez is visszük, mivel, mint minden testvér, nagyon összetartóak vagyunk, és ha jól, ha rosszat csinálunk, legalább együtt tesszük azt.

Miben hasonló az ízlésetek, érdeklődési körötök?

Zenében elég hasonló az ízlésünk, nagyon sok közös barátunk van, és általában aki egyikünket ismeri, az mindhárunkat ismeri. Az érdeklődési körünk nem minden téren hasonló, de vannak esetek, mikor megegyezik. pl: filmek, zene, ételek, szabadidős tevékenységek.

Megkülönböztető jelekre törekszetek? Miért választottátok ugyanazt az iskolát?

Arra annyira nem figyelünk, hogy legyen megkülönböztető jel rajtunk, de nem szeretünk ugyanúgy kinézni, és nem szeretjük, hogy ha összekevernek minket (Bogi és Vikire vonatkozik) Nem akartunk hárman háromfelé menni, hogy ne kelljen családtagjainknak még hármunk után külön iskolába mennie.

A végzősök közül az Utassy ikrek tudtuk utolérni. Mennyire tartjátok fontosnak, hogy egyformán néztek ki? Nem törekszünk arra, hogy egyformán

nézzünk ki, de ez már az eltelt évek során életünk részévé vált, nem küzdünk ellene. Néha poénból összeöltöztünk, máskor pedig direkt különbözően.

Segít benneteket az, hogy ikrek vagytok?

Természetesen segít minket, hogy ikrek vagyunk, mindig ott vagyunk egymásnak, mindent meg tudunk beszélni és még a tanulásban is egymás segítségére lehetünk. Az is az ikerség előnye, hogy mindig jobbak akartunk lenni, mint a másik, és ez motivált minket.

Van számotokra akadály?

Szokták mondani: Az ikrek két testben egy lélek. Ez így nem teljesen igaz, de az biztos, hogy szorosabb kapcsolat van köztünk, mint két testvér között, és ezt sokan nehezen fogadják el. Ebből a szoros kapcsolatból adódik, hogy nehezebben barátkozunk a többi emberrel. Ha az utcán elsétálunk, gyakran beszélnek, megbámulnak akkor is, ha különböző ruhában vagyunk.

Olyan is előfordult, hogy valaki azért viszonyult hozzánk negatívan, mert ikrek vagyunk.

Miben hasonló az ízlésetek, érdeklődési körötök?

Az ízlésünk és az érdeklődési körünk részben hasonló. A hobbijaink szinte megegyeznek, de a színek terén mindig más volt a véleményünk.

Megkülönböztető jelekre törekszetek?

Nem. Egyikünk sem festené be a haját szőkére csak azért, hogy különbözzön a másiktól.

Sokan keresik rajtunk a különbséget, de arra nem jönnek rá, hogy a szemüvegünk nem egyforma.

Miért választottátok ugyanazt az iskolát?

A gimnázium kiválasztásánál szóba se jött, hogy ne egy helyre menjünk. A tanulmányi eredményünk hasonló volt és a német nyelvi előkészítő miatt választottunk ezt az iskolát.

Az érettségit hogyan éltétek meg?

Az érettségit ugyanúgy éltük meg, mint minden más ember.

A pályaválasztásban ugyanazt az iskolát választottátok?

Annak ellenére, hogy határozott szándékunkban állt, hogy külön városban tanuljunk tovább, mégis ugyanazt az intézményt választottunk, csak más kart. Ez egy köztes megoldás, mert külön leszünk, de mégis találkozhatunk.

Köszönöm szépen a Bata és Utassy ik-

reknek a közreműködést az újságciikk megírásában.

Fülöp Alexandra 10.E

„Úgy tapasztaltam, hogy az emberi élet alján rend van. ... Mindebben rend van, ebben hiszek.

De hiszek abban is, hogy e rend mögött szándék is van, melyet nem ismerek. Nevezd, ahogy akarsz. Én Gondviselésnek nevezem. Ez a szándék törődik velem, személyesen büntet, vezet, elrendezi dolgaimek, a mélybe taszít, minden pillanatban ellenőriz, építi körülöttem a világot és épít engem a világban, felhasznál. Aki ezt nem érzékeli idővel, vaksi és süket. Minden mögött a Gondviselés van: ebben is hiszek.”

Márai Sándor

Tanáraink elismerése

Ballagóné Csernyák Éva tanárnőnek adományozta „Eger város kiváló pedagógusa” kitüntetést Eger Megyei Jogú Város Közgyűlése pedagógusnapon.

Eger Megyei Jogú Város dícsérő oklevelet adományozta a tehetséggondozásban végzett kiváló munkájáért Feketéné Kovács Ildikó, Karóczkai Júlia és Lapinskasné Máté Erika tanárnőknek.

Az elismerésekhez szívből gratulálunk.

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő.

Felelős szerkesztő: Kovács Ottóné tanárnő.

Villámpostacím: deleo@citromail.hu

Diákszerkesztő: Somogyi Viktória 10.E osztályos tanuló.

Technikai munkatárs: Kovács Ottó tanár úr.